

[Formanden.]

I Skrivelser af Dags Dato meddeler Justitsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag,

Forslag til Lov om Ændring i Forordning af 21. Maj 1845 indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv,

Forslag til Lov om Ægtebørn,

Forslag til Lov om Børn uden for Ægteskab,

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje (Faderskabssager) og

Forslag til Lov for Færøerne om Rettens Pleje.

Folketingsmændene Aksel Larsen og Munch-Petersen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.,

Forslag til Lov om Vinterhjælp for arbejdsløse,

Forslag til Lov om Arbejdstiden i Statsvirksomheder og ved Statsarbejder,

Forslag til Lov om Rigsdagsmedlemmers, Kommunalbestyrelsesmedlemmers og Embedsmænds Erhverv, Bierhverv og lønnede Tillidshverv og

Forslag til Lov om Vejledning i seksuel Hygiejne, Svangerskabsforebyggelse, Svangerskabsafbrydelse m. v.

Folketingsmændene Munch-Petersen og Aksel Larsen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Værn for Søfolkenes Arbejdsforhold og

Forslag til Lov om Forbud mod Tjenestemænds Dobbeltbeskæftigelse og Bierhverv.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Statsministeren, der vil fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Statsministeren (Stauning): Det Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven, som jeg har den Ære at forelægge, er jo, som alle ved, affødt af den forskelligartede Valgmaade m. v., som eksisterer for Folketinget og Landstinget. Grundloven af 1915, som altsaa snart har bestaaet i 20 Aar, var et uhyre stort Fremskridt, og Beudringen og Begejstringen for denne ændrede Grundlovs Principper er lige stærk i Dag som dengang. Men det blev sagt allerede ved denne Grundlovsændrings Vedtagelse, at den Form, man

havde givet Landstinget, maatte afstedkomme Konflikter, indeholdt i hvert Fald Stof til Konflikter, hvis man ikke fra et eventuelt Landstingsflertals Side, som var i Modsætning til Folketingsflertallet, tog de Hensyn, som det uægtelig var Forudsætningen skulde tages. Vi har derfor fra første Færd været af den Opfattelse, at før eller senere maatte der ske en Ændring, og vi har heller ikke lagt Skjul paa, at vi gik ud fra, at den almindelige Valgret, som ogsaa var lovfæstet for Landstingets Vedkommende, i hvert Fald naar den nødvendige Tid blev taget dertil, var tilstrækkelig Garanti for, at Omdannelsen engang kunde finde Sted.

Den Optræden, som Landstinget imidlertid har vist i Sommer under Behandlingen af det store og vigtige Forslag om Landbrugets Gældsforhold, og den Omstændighed, at ikke alene blev Folketingsvedtagelsen forkastet, men der tilvebragtes overhovedet ikke et Landstingsflertal paa noget andet Grundlag, dette har naturligvis kaldt paa den opsparede Uvilje og gjort det naturligt nu at optage Forfatningssagen til Behandling i Rigsdagen.

Landstinget har — uden at jeg skal fordybe mig i en lang Række af Tilfælde, hvor Landstinget har grebet ind paa en Maade, som lidet stemte med Forudsætningerne for Landstingets Tilblivelse — Landstinget har gentagne Gange overskredet, hvad man maatte anse for dets Kompetence i Henhold til de Forudsætninger, der var raadende, da Grundloven blev vedtaget, hvor man bl. a. gik ud fra, at et Landstingsflertal, der maatte være i Modsætning til Folketingsflertallet, ikke vilde rejse Strid om principielle politiske Spørgsmaal, saaledes som det desuagtet er sket i stor Udstrækning. Den Tilstand bestaar nu, at der bag Folketingsflertallet staar et Vælgerflertal, men bag Landstingsflertallet staar et Vælgermindretal. Det er lykkedes i en Række Tilfælde at opnaa Enighed, ikke mindst derved, at Folketingets Flertal paa Forhaand har givet Afkald paa at gennemføre Opfattelser, som det havde, under Hensyn til Nødvendigheden af at tilvejebringe Enighed mellem Tingene for Sagernes Skyld. Men paa afgørende Omraader har Landstingsflertallet, som sagt, grebet ind paa en saadan Maade, at det ikke har været muligt at naa til det Resultat, som Flertallet, ogsaa Flertallet blandt Vælgerne, med Rette kunde vente.

At Stillingen er en saadan, er jo ganske naturligt, eftersom Grundlovens Bestemmelser om Landstingets Sammensætning,